

ת"פ 575/05/14 - מדינת ישראל נגד רסוב עבאס

בית משפט השלום בעכו

20 אפריל 2015

ת"פ 575-05-14 מדינת ישראל נ' עבאס(עציר)

600-05-14

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
רסוב עבאס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: מר דרור פסקוביץ, מתמחה בתביעות

הנאשם: נוכח

הסניגור: עו"ד סאמר עבאס

גזר דין

מבוא

הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 14.5.14 בכתב האישום המתוקן בתיק דנן ובתיק נוסף שצורף (ת.פ. 27494-03-14) בעבירות הבאות:

1. נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה;
2. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין").
3. נהיגה בפזיזות - עבירה לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין.
4. תקיפה הגורמת לחבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן בת.פ. 575-05-14

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 29.4.14 הוצב מחסום משטרה בכביש 854 בין מושב לפידות לתפן. עמוד 1

הנאשם נהג באותה עת בכביש 854 ברכב מסוג מיצובישי מספר רישוי 20-551-66 כשהוא נעדר רישיון נהיגה לכל רכב מנועי. בהגיעו למחסום המשטרה סימנו לו השוטרים לעצור בשולי הכביש, אך הנאשם לא ציית להוראותיהם והחל להאיץ נסיעתו תוך סטייה לנתיב הנגדי כשהוא חולף על פני המחסום במהירות. השוטרים החלו במרדף אחר רכב הנאשם, במהלך המרדף נסע הנאשם במהירות תוך שהוא עוקף רכבים ומאלצם לסטות לשולי הדרך, הנאשם חצה קו הפרדה לבן וסיכן את המשתמשים בדרך כל זאת בזמן שניידת המשטרה הנוסעת בעקבותיו צופרת לו ומורה לו באמצעות מערכת כריזה לעצור בצד הדרך. בכניסה לכפר הוורדים, עצר הנאשם את הרכב ירד מהרכב והחל במנוסה רגלית, לאחר מרדף רגלי נתפס הנאשם על ידי השוטרים.

בכתב האישום בתיק 27494-03-14 המייחס לנאשם תקיפה הגורמת חבלה של ממש נטען כי ביום 1.7.13 סמוך לשעה 13:00 בשוק העירוני בכרמיאל היכה הנאשם באגרופו את המתלוננת בפניה, אשר נפלה על הרצפה, נחבטה בגבה והתעלפה וכתוצאה מכך נחבלה באופן שנגרמו לה נפוחות בעינה והמטומה בעפעפה.

הנאשם הודה והורשע ולבקשת הצדדים הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו תסקיר ותסקיר משלים.

בתסקיר הראשון, מיום 2.9.14, ציין שירות המבחן כי הנאשם הוא רווק בן 21 בוגר שבע שנות לימוד שלפני מעצרו עבד בעבודות בניין. מתואר כי הנאשם הוצא מביתו בגיל 6 על ידי גורמי הרווחה בכפר על רקע הזנחה הורית קשה ושולב במסגרת פנימייה. מדו"ח סוציאלי שהתקבל מהעו"ס עלה כי הנאשם מוכר להם מילדותו המוקדמת על רקע היותו בן למשפחה במצוקה, תפקוד הורי לקוי, חוסר יכולת הורית, חסכים רגשיים ופיסיים והזנחה קשה.

עוד עלה מן התסקיר כי לנאשם הרשעה קודמת (ת.פ. 35194-05-12) מיום 30.8.12 בגין ביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית במסגרתו הוטל על הנאשם מאסר מותנה.

בנוסף, לנאשם הרשעה בתיק תעבורה (תת"ע 3949-10-11) מיום 11.7.12 בגין ביצוע עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי ציות לשוטר ונהיגה ללא ביטוח במסגרתה הוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים ועונש מאסר מותנה למשך 6 חודשים כאשר תקופת התנאי הועמדה על 3 שנים בגין ביצוע העבירות הנ"ל.

מהתסקיר עלה כי הנאשם קיבל על עצמו אחריות חלקית למעשיו וביטא חרטה וצער.

בהתייחס לעבירות התעבורה והפרעה לשוטר ציין כי לא הבחין בשוטר ולא שמע כי זה כורז לו לעצור וכי בשלב מאוחר יותר של האירוע נבהל והחליט לברוח מהמקום.

לעניין עבירת התקיפה התקשה הנאשם לקחת אחריות על מעשיו.

לדבריו הוא פגש במתלוננת באופן מקרי וכי לא קיימת ביניהם היכרות קודמת. לטענתו המתלוננת טענה כי הציק לה

ופגע בכבודה והיא תקפה אותו והוא רק ניסה למנוע מבעדה לעשות כן. עוד טען כי לא תקף אותה ולא הבחין בפגיעה כלשהיא שנגרמה למתלוננת כנטען בכתב האישום.

קצינת המבחן התרשמה כי בהתייחסותו של הנאשם למעשיו בולט קושי להכיר בבעייתיות שבהתנהלות, נטייה לטשטש חלקים בעייתיים תוך מזעור חומרת המעשים. משכך לא שללה הישנות מקרים דומים בעתיד.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת בשל נסיבות חייו הקשות וייתכן כי הסתבכויותיו נובעות מהיעדר כלים ומיומנויות להתמודדות עם משברים וקושי בעמידה בגבולות ולא ניתן לשלול קיומו של סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. עוד צוין שהרשעותיו הקודמות והענישה שהוטלה עליו לא היוותה עבורו גורם מרתיע מפני ביצוע עבירות דומות. בסיכום התסקיר והגם ששירות המבחן היה מודע לגילו הצעיר של הנאשם, ועל מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו בעתיד המליץ שירות המבחן לשקול אפשרות לריצוי עונש במסגרת עבודות שירות.

ביום 10.12.14 הוגש תסקיר משלים.

קצינת המבחן התרשמה שהצהרותיו של הנאשם לפיהם הוא נזקק לטיפול מקצועי נובעות מההליך המשפטי העומד ותלוי כנגדו וחששו מהעונש שיוטל עליו. משכך, אין בתסקיר המלצה על שילוב הנאשם במסגרת טיפולית.

יחד עם זאת שב והמליץ שירות המבחן על ריצוי העונש בעבודות שירות ככל שהדבר יתאפשר.

ביום 15.3.15 טענו הצדדים לעניין העונש.

טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוניה לעונש, ביקשה המאשימה להחמיר עם הנאשם תוך הפעלת עונשי התנאי שנגזרו על הנאשם בגין הרשעה קודמת בעבירות זהות שירותו במצטבר.

לטענתה, הנאשם אשר אין בידו רישיון לנהוג ולא הוכשר לכך מחזיק בבעלותו רכב ומבצע בו שימוש בניגוד לחוק. המאשימה הדגישה את אופן הנהיגה הפרוע של הנאשם בעודו נמלט מהשוטרים הדולקים אחריו תוך שהוא מסכן את שלום הציבור, הסדר הציבורי, בטיחות המשתמשים בדרך והציות להוראות החוק. התנהגותו זו של הנאשם מעידה כי אין לו כל מורא מאנשי החוק ומבטאת את הפגיעה בערך המוגן של פגיעה בחיי אדם והסיכון לכך.

עוד נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והתרשם שלא ניתן לשלול הישנות עבירות דומות בעתיד.

עוד נטען, שיש לזקוף לחובתו של הנאשם כי ביצע את העבירות נשוא כתב האישום כאשר עומד ותלוי כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה.

לעניין העבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון יצוין כי ב"כ המאשימה הביע תמיהה על כך ששירות המבחן סבר כי ביכולתו להמליץ על ריצוי המאסר על דרך של עבודות שירות בשים לב כאמור להיקף המאסר המותנה המוטל על הנאשם ששירות המבחן היה מודע אליו.

משכך, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל בין 8-18 חודשים אשר לשיטתה משקף את מתחם הענישה ההולם בגין העבירות אותן ביצע הנאשם תוך הפעלת המאסר המותנה. עוד עתר ב"כ המאשימה להטלת עונשים נלווים של מאסר על תנאי ארוך וממושך, קנס ופסילה מלקבל רישיון לתקופה ממושכת תוך הפעלת הפסילה על תנאי הרובצת לפתחו של הנאשם וכן חילוט את הרכב בו בוצעה העבירה.

עוד עתר ב"כ המאשימה להשמדת המוצגים המצויים בתיק מסוג סמים הגם שאין מיוחסת לנאשם עבירה כלשהיא בתחום זה.

ב"כ המאשימה התייחס לטיעוני הנאשם לעונש וטען כי הפסיקה שהוגשה לבית המשפט לעניין הארכת תקופת התנאי אינם רלוונטיים לעניין הנדון משום שבשונה מענייניו המדובר שם בנאשמים שרישיונם פקע או נפסל. כאשר, בענייניו, לנאשם אין רישיון כלל ועל כן החומרה הטמונה במעשיו - גבוהה יותר.

לעניין השימוש ברכב נטען כי לא הומצאו אסמכתאות אשר יש בהן כדי לתמוך את טענות הנאשם.

לעניין העבירה המיוחסת לנאשם בתיק שצורף בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש הצביע ב"כ המאשימה על כך שאין עתירה למאסר בפועל.

טיעוני הנאשם לעונש

הסנגור ביקש להקל עם הנאשם בשל נסיבות חייו, כפי שנסקרו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן. הסנגור טען, כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החרטה שהביע עת הודה במעשים המיוחסים לו בסמוך לאחר ביצועם. לשיטתו מדובר במעידה חד פעמית שלא תשוב על עצמה.

עוד נטען, כי ההודאה בשלב מקדמי של ההליך הביאה לכדי חסכון בזמן שיפוטי יקר כשיקול לקולא. עוד נטען, כי ממועד ביצוע העבירה ובמשך הזמן שחלף ממועד ביצועה מקיים הנאשם באופן מלא את תנאי מעצר הבית.

הסנגור טען כי הודאתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו נמסרה מבלי שידע כי עומד ותלוי כנגדו עונש מותנה בר הפעלה ובנסיבות אלה בצירוף נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הלא מכביד, לשיטתו, עתר להארכתו של עונש המאסר המותנה לפי סעיף 56 לחוק העונשין תוך שהוא מפנה לפסיקה בעניין זה.

לעניין חילוט הרכב טען הסנגור כי הרכב הינו פרי עמלו הראשון של הנאשם, אשר נרכש על ידו לאחר שהשתלב בשוק העבודה. עוד נטען כי הרכב משמש את בני משפחתו של הנאשם לרבות הוריו ואחותו אשר סובלים ממצב בריאותי לקוי וממצוקה כלכלית קשה ומשכך ביקש שלא לחלט את הרכב ולהמיר את החילוט בהטלת קנס.

לעניין עבירת האלימות טען הסנגור כי גם בעניין זה הביא הנאשם לחיסכון בזמן שיפוטי ועתר להטלת קנס ופיצוי

למתלוננת ולכל היותר למאסר מותנה.

דין והכרעה

העקרון המנחה את בתי המשפט בקביעת מתחם הענישה הוא עקרון ההלימה. הוראות סעיף 40ג(א) קובעות כי בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

חומרת העבירות והפגיעה בערכים מוגנים

העבירות המיוחסות לנאשם חמורות הן על פי אופיין והן על פי נסיבותיהן.

הנאשם נהג ברכב ביוזעו שאין הוא מורשה לנהיגה ומעולם לא נבחן במבחני הרישוי. סירובו של הנאשם להישמע להוראות השוטרים וניסיונות הימלטותו מפניהם תוך נסיעה פראית ומסוכנת מבטאים זלזול בוטה בחיי אדם וברשויות אכיפת החוק. כל זאת, בשים לב, כי הנאשם הורשע רק בשנת 2012 בגין עבירות דומות ואף ריצה בגינם עונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים וכשתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה.

יתרה מזו עיון בפסק הדין בהרשעה הקודמת של הנאשם (תת"ע 3949-10-11) (3/ת) מלמד כי הנאשם הורשע במסגרת פסק הדין בשני תיקי תעבורה שאוחדו בעבירות של נהיגה ללא רישיון על קטנוע, אי ציות להוראות שוטר במדים וכן נהיגה בזמן פסילה מנהלית. הנאשם ביצע את העבירות בסמיכות זמנים של 10 ימים בן האחד לקודמתה ובזמן שנפסל מנהלית בגין העבירה הראשונה על ידי קצין משטרה.

למותר לציין כי העבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון הינן מן החמורות שבעבירות התעבורה, בייחוד לאור הצורך לגדוע את הקטל בכבישים אשר הפך להיות מחזה נפוץ במחוזותינו ובתי המשפט מצווים ליתן יד למלחמה קשה זו הנוגעת לכלל הציבור. בית המשפט העליון פסק כי אין לעמוד מנגד ולהמתין לתוצאות הוות אסון ויש למגר את תופעת העבריינות על הכביש על ידי השתת עונשים משמעותיים שיהא בהם כדי למגר את התופעה. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בעבריינים סדרתיים. (ראה לעניין זה - רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** [פורסם בנבו 8.5.07], רע"פ 410/04 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 7.3.04], ת"פ (רמ') 2214/08 **לשכת תביעות מרחב השפלה נ' חדד** [פורסם בנבו 21.4.10], ת"פ (ב"ש) 29936-05-10 **מדינת ישראל נ' הואשלה** [פורסם בנבו 9.8.10]).

כעולה מהתסקירים, שירות המבחן התרשם מכך כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם והענישה שהוטלה עליו לא היוותה עבורו גורם מרתיע וציין כי אינו יכול לשלול חזרה על עבירות דומות בעתיד.

שירות המבחן הוסיף שהתרשם כי הצהרותיו של הנאשם וצורכו בטיפול לא היה כנה אלא נבעו מההליך המשפטי המתנהל כנגדו.

כאמור לעיל כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים בר הפעלה.

אין בידי לקבל את טענת ההגנה שנטענה באופן סתמי לפיה הנאשם לא ידע על העונש המותנה שהושת עליו שכן עיון בגזר הדין בתת"ע 3949-10-11 מלמד כי גזר הדין ניתן בנוכחות הנאשם וסנגורו. אוסיף, כי טענתו זו של הסנגור שאלמלא ידע הנאשם בדבר המאסר המותנה לא היה מודה בכתב האישום המתוקן מקשה לזקוף לזכותו כי יש בהודאתו חרטה כנה ומלאה למעשיו, כנטען. ממילא נשמט הטיעון תחת היות המקרה מעידה חד פעמית ונסיבות העניין בכללותו מעידות כי הנאשם נוהג כעניין שבשגרה לפרוץ את גבולות החוק ככל שהדבר נוגע לעבירות התעבורה הנטענות באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם באופן ממשי ומוחשי.

מהאמור עולה כי אכן מתעורר קושי בהבנת המלצת שירות המבחן לעניין הטלת עונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות בתיק זה ובעניין זה מקובלת עליי תמיהה המאשימה בטיעוניה.

היעתרות לבקשת הסנגור להארכת תקופת התנאי משמעה בפועל הינו אי הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם בגין העבירות הרובצות לפתחו בהליך זה וזאת על אף חומרת מעשיו של הנאשם כפי שתוארו בהרחבה לעיל וכן לאור התרשמותו השלילית של שירות המבחן מטיב הבנת הנאשם את מעשיו וחומרתם.

בהקשר זה יצוין כי הפסיקה אליה הפנה הסנגור לעניין זה, דנה במקרים בהם הנאשמים היו פסולי רישיון ו/או רישיונם פקע בניגוד למקרה הנדון בו לנאשם אין רישיון כלל ובעניין זה מקבלת אני את עמדת המאשימה. כמו גם כי שיקולי הענישה רבים ומגוונים הם. מחד, אינטרס הציבור, והצורך בגמול ובהרתעה, ומאידך, נסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, שכן הענישה אינדיבידואלית היא.

משכך לא מצאתי כי עלה בידי ההגנה לבסס טעם המצדיק את הארכת המאסר המותנה הרובץ לפתחו של הנאשם.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

בגזירת דינו של הנאשם בהתאם למתחם הענישה ההולם על בית המשפט להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה כמצוות סעיף 40א לחוק העונשין. בעניינינו, מצאתי כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו במעשי העבירה בשלב מקדמי של הדיון ובכך שחסך זמן שיפוטי. בנוסף, עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם אינו מהמכבידים ביותר אף שלא ניתן להקל בו ראש. נלקח במכלול השיקולים גילו הצעיר של הנאשם, נסיבות חייו הקשות של הנאשם וכן את הנתון כי הוא ממלא אחר תנאי מעצר הבית באופן מלא. כמו כן, יש להתחשב גם בשיקולי שיקום שהינם חלק מהאינטרס הציבורי, אך בנסיבות העניין, יינתן להם משקל מופחת. גם לאחר שקילת השיקולים הנדרשים לקולא בשים לב לתיקון 113 הרי שלא מצאתי כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות מתן משקל רב יותר לגישה השיקומית כאשר ניתן להתרשם מהעדר מוטיבציה לשיקום מצד הנאשם וחזרה למוטב.

עובדות כתב האישום בתיק העיקרי מתארות מסכת של עבירות שהתבצעו באירוע אחד מתמשך משכך, כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, במקרה בו הורשע אדם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כמתחם כולל לכלל העבירות. (ראה לעניין סיווג העבירות כאירוע אחד או מספר אירועים ע"פ 4289/14 חנונה נ' מדינת ישראל

[פורסם בנבו 21.1.15].

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נלמדת בפסיקה, כפי שיפורט להלן:

1. רע"פ 1891/14 **ברון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 25.3.15] - המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בביצוען של העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא פוליסת ביטוח; נהיגה ללא רישיון רכב תקף; אי ציות לתמרור. על המבקש הושתו 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה של 7 חודשי מאסר על תנאי בחופף וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.
2. ע"פ 5446/13 **סאבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 9.2.14] - המערער הורשע על ידי בית המשפט המחוזי בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות ברכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה בזמן פסילה; עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף; סטיה מנתיב לנתיב בניגוד לתקנות התעבורה; עקיפה כשהדרך לא פנויה. המערער היה נשוי ואב לחמישה ילדים קטינים. בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. למערער היה גם עבר פלילי עשיר במיוחד בתחום התעבורה. בסופו של יום, המערער נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל ושלוש שנות פסילה של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.
3. רע"פ 7982/13 **שגן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 6.1.14] - המערער הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בביצוען של העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. על המבקש הוטל עונש מאסר בפועל של 15 חודשים, תוך הפעלה של מאסר מותנה של 12 חודשים בחופף, 30 חודשי פסילה בפועל תוך הפעלה בחופף של עונש פסילה על תנאי של 12 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.
4. ע"פ 2472/13 **אבו פארה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 14.8.13] - המערער הורשע על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות ברכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה בשכרות; נהיגה בזמן פסילה; החזקת סם מסוכן לשימוש עצמי. בית המשפט המחוזי קבע תחילה כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירות שביצע המערער נע בין 5 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל. לאחר שנדרש בית המשפט לנסיבות שאינן קשורות בעבירה, הטיל, בסופו שליום על המערער עונש מאסר בפועל של 6 חודשי מאסר ויום אחד וכן פסילת רישיון נהיגה לארבע שנים. ערעורו לבית המשפט העליון התקבל כך שהופחת יום אחת מתקופת המאסר בפועל ונקבע שהעונש ירוצה בדרך של עבודות שירות.
5. רע"פ 6300/13 **אליאס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 18.11.13] - המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בחיפה בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. המבקש נדון לעונש מאסר בפועל ל-10 חודשים תוך הפעלת עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, כך שסך הכל הושתו עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף, הושתו עליו 40 חודשי פסילה בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.
6. רע"פ 447/11 **נחמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.6.11) - המבקש הגיע להסדר טיעון עם המאשימה בבית משפט לתעבורה שיושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, פסילת רישיון ל-18 חודשים, פסילה מותנית וקנס. כל זאת בשל הרשעתו בביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח וללא רישיון רכב. בית משפט השלום לתעבורה דחה את ההסדר, לעניין רכיב העונש, והשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית עמוד 7

המשפט העליון.

7. רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 26.5.05] - המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים. בנוסף, נפסל רישיון הנהיגה שלו למשך שלוש שנים. בית המשפט בקובעו עונש חופף התחשב בכך כי המבקש הינו אב לעשרה ילדים, מפרנס יחיד, מחנך ורב המנהיג את קהילתו. ערעורו לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

8. ת"פ (מחוזי - ים) 14534-06-13 **מדינת ישראל נ' מדבוח** [פורסם בנבו 18.2.15] - הנאשם הורשע בבית משפט המחוזי בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות; בעבירת נהיגת רכב מנועי ללא רישיון. על פי עובדות כתב האישום הנאשם נהג ברכב שעה שלא החזיק ברישיון נהיגה כלל ולא נעתר לקריאת השוטרים לעצור בצד האיץ את מהירות נסיעתו ולאחר שנערך אחריו מרדף משטרתי הוא נעצר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות לעבירה נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ל-6 חודשי מאסר על תנאי שתקופה של שלוש שנים ולפסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 15 חודשים.

לאור האמור לעיל, סבורני כי העונש ההולם בגין העבירות נשוא כתב האישום העיקרי נע בין 6 ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

לעניין עבירת האלימות -

במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים המוגנים שנועדו להגן על תחושת הביטחון, שלמות הגוף, הרכוש והכבוד של כל פרט בציבור מפני תופעת האלימות. מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה שמה לה למטרה לעקור את תופעות האלימות שנהיו לנפוצות מדי בחברה הישראלית. עיון בפסיקה מלמד על הטלת עונשים במנעד רחב, כל זאת בשים לב כי הענישה הינה אינדיבידואלית ועל בית המשפט בבואו לגזור את הדין נדרש להתחשב במכלול רחב שיקולים.

בעניינינו, בשל עמדתה של המאשימה כי אין להטיל עונש מאסר בפועל בגין עבירת האלימות לא מצאתי לנכון להרחיב בעניין מתחם הענישה הרחב.

באשר לגזירת העונש המתאים בהתאם לעקרון ההלימה יש להביא בחשבון לקולא כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר ואת העדת המתלוננת. הנאשם נעדר עבר פלילי בעבירות מהסוג הנדון כל זאת בשים לב כי עברו הפלילי אינו מכביד. כמו כן, נלקחו בחשבון גילו הצעיר של הנאשם ושיקולי שיקום.

לאור כל האמור לעיל, סבורני כי יש להקל עם הנאשם בגזר דינו בגין עבירה תוך השתת עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

לעניין חילוט הרכב -

הגם שהמאשימה לא הוצגה בפני אסמכתא כי הנאשם הוא הבעלים הרשום של הרכב, הסנגור אישר כי אכן הרכב הינו בבעלותו של הנאשם והוא פרי עמלו הראשון, אך טען כי בני משפחה נוספים עושים שימוש דרך קבע ברכב וכי הרכב חיוני לבני המשפחה לצרכים ביתיים. חרף הנטען לא הוצגה בפני כל אסמכתא התומכת בטיעוני הסנגור.

יחד עם זאת נוכח שוויו הנחזה של הרכב, הצרכים המשפחתיים כפי שעולים גם מתסקיר שירות המבחן וברכיבי הענישה האחרים מצאתי בעניין זה להיעתר ולהטיל על הנאשם קנס חלף חילוט הרכב.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. בגין העבירות נשואות כתב האישום המתוקן בת.פ. 575-05-14 אני מטילה על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל.

2. עוד אני מורה כי עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת תת"ע 3949-10-11 בבית משפט השלום לתעבורה עכו מופעל בזאת. נוכח גילו הצעיר של הנאשם ובראיית שיקולי השיקום ולאחר שהבאתי בחשבון את המלצת שירות המבחן אני מורה כי העונש יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר כך שבסך הכל ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 2/8/15 בשעה 08.00 בבית מעצר קישון.

2. בנוסף אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון בתקופה זו ויורשע בגינה כדן.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודש.

אני מורה על הפעלת הפסילה על תנאי שהוטלה על הנאשם במסגרת תת"ע 3949-10-11, בבית משפט השלום לתעבורה עכו וזאת במצטבר לעונש הפסילה שהוטל על הנאשם בתיק זה. **סך כל תקופת הפסילה בפועל הינו 30 חודשים. מניין הפסילה יחל מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.**

4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת על תנאי למשך 24 חודשים והתנאי הוא שהנאשם יימנע מביצוע עבירות בהן הורשע או אחת העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

5. קנס בשיעור של 2,000 ₪ שישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.15.

6. אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ שלא לבצע עבירות תחבורה לפי

פקודת התעבורה ו/או חוק העונשין למשך 3 שנים.

7. בנוסף אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי לא עבירת אלימות

מסוג פשע ויורשע עליה כדין.

8. פיצוי למתלוננת בתיק 27494-03-14 בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1/9/15.

כמו כן אני מורה על השמדת המוצגים מסוג סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת